

Τὰ δίκαια αίτήματα τῆς Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας

Ὁ ἔξηλεκτρισμὸς τῆς χώρας καὶ τὰ ἔργα τοῦ Λάδωνος

Τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια καὶ ἡ προβλεπομένη ποσότης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ποῦ θὰ διατεθῆ διὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας. - Δυσανάλογος ἡ διαφορά. - Εἶναι ἀπαράδεκτος ὁ φορολογικὸς διαφορισμὸς, ποῦ ὑπάρχει σήμερον εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. - Πῶς ἔχει τὸ θέμα τῶν ἀγωγῶν διανομῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ποῦ θὰ παραχθῆ ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ποταμοῦ Λάδωνος.

Μία ἔρευνα τοῦ Ἀρχισυντάκτου μας κ. Φ. Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ἐνῶ ἡ δραστηριότης διὰ τὴν γενικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας συνεχίζεται, μὲ ρυθμὸν ὅμως προβιόδοντα τὸν ἀντικτιπὸν ἐκ τῶν σοβαρῶν περικοπῶν ποῦ ἐπεβλήθησαν τελευταίως εἰς τὰ σχετικὰ κοινὸβία τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας, ἕνα ἀπὸ τὰ ζωτικώτατα θέματα, ποῦ ἀποτελεῖ καὶ τὸν βασικώτερον ἀνομισητήτως τομέα τῆς ἀνασυγκροτήσεώς μας, δηλαδὴ ὁ ἔξηλεκτρισμὸς τῆς χώρας, ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῆ ὄλην του τὴν ἀρχικὴν ἔντασιν καὶ νὰ καλύπτῃ τὸ μέγιστον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν κόκλων ἐκείνων, ποῦ ἀμεσώτατα σχετίζονται καὶ συνδέονται μὲ τὸ τεράστιον αὐτὸ ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα.

Τὸ θέμα εἶναι εὐρύτατον, κατ' ἐπανάληψιν δὲ ἔχει ἀπασχολήσει τοὺς εἰδικούς. Καὶ ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα ὄργανα τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου, ποῦ ἐξανηλεκτικὰ ἀνέπτυξεν ὄλας σχεδὸν τὰς πτυχὰς του, εἰς τὸ ἄπώτερον καὶ τὸ πρόσφατον παρελθόν.

Ἐπάρχει ὅμως καὶ μία πτυχὴ τοῦ θέματος, ποῦ, μ' ὄλον ὅτι ἔχει καλύψει ἀρκετὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ ἔχει ἀναπτυχθῆ ἀπὸ τοὺς πλεόν διακεκριμένους ἐπιστήμονας τεχνικούς, παρουσιάζει κάθε φοράν νέα ζητήματα εἰς τὰς λεπτομερείας του, ποῦ συγκεντρῶνουν τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, ὄχι, φυσικὰ, μόνον τῶν εἰδικῶν, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν παραγόντων τῆς ἔθνικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, εἰς τὸν βιομηχανικόν, τὸν γεωργικόν, τὸν ἐμπορικόν καὶ τὸν ἐργατικόν τομέα τῆς.

Πρόκειται διὰ τὸ μέγα θέμα τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ὁποίας εἰς μέγιστον βαθμὸν θὰ συμβάλῃ ὁ ἔξηλεκτρισμὸς τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου.

Τὸ ζήτημα θὰ πρέπει νὰ ἐρευνηθῆ ἀπὸ δύο ὄψεις, ἢ μία ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ συνέπειαν τῆς ἄλλης.

Καὶ ἐν πρώτοις ὑπάρχει τὸ θέμα τῆς προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος, μέχρι σήμερον, ἐλάχιστον ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ὁποία ἐξήντησε τὸ ἀπόθεμα τῶν διαμαρτυριῶν τῆς διὰ τὴν τὴν τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ ἀστοργίαν. Τὸ δὲ ἐνδιαφέρον ποῦ τὸ ἀρμόδιον Κράτος θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδείξῃ ἐν προκειμένῳ, συνίστατο, ὅπως ἐπανηλεκτιστικῶν μέτρων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξηφανίζοντο αἱ δυσμενεῖς συνθήκαι ποῦ ἀποτελοῦν τοὺς ἀνασκευαστικὸς παράγοντας κάθε οἰκονομικῆς προσπάθειας εἰς τὴν ὑπαίθρου καὶ θὰ παρείχοντο ὄλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ ἰσορροπία μεταξὺ Πρωτεύουσας καὶ Ἐπαρχίας εἰς τὸν βιομηχανικόν καὶ γενικώτερα τὸν τεχνικόν τομέα.

Τὸ Κράτος ἐξαγγέλλει κάθε φοράν τὴν ἐφαρμογὴν διαφόρων ἀστυνομικῆς φύσεως μέτρων, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ ἴδρυσις νέων καὶ ἡ ἐπέκτασις ὑπαρχουσῶν βιομηχανιῶν, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πρωτεύουσας. Ἐν τούτοις ὅμως, ὄλα τὰ μέτρα αὐτὰ ἔχουν θεωρητικὴν μόνον ἀξίαν, διότι ἡ Πρωτεύουσα ἔχει σήμερον καταστῆ τὸ κέντρον ποῦ ἔχει συγκεντρῶσει ὄλην τὴν ἔννοιαν τοῦ συγχρόνου Κράτους καὶ κατὰ συνέπειαν ἀποτελεῖ τὴν περιοχὴν, ἡ ὁποία ἔλκει,

ὡς ἰσχυρότατος μαγνήτης, κάθε προσπάθειαν βιομηχανικὴν, ποῦ εἰς ἄλλην περίπτωσιν θὰ ἐξεδηλοῦτο δημιουργικὰ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν. Δι' αὐτὸ, φυσικὰ, δὲν πταίου καθόλου οἱ καταφεύγοντες εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κέντρου βιομηχανοὶ, ἐφ' ὅσον ἀνευρίσκουν εἰς αὐτὴν ὄλας τὰς εὐνοϊκάς συνθήκας βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐδραιώσεως, ποῦ, κάτω ἀπὸ τὸ καθεστῶς ποῦ ἐπικρατεῖ σήμερον εἰς τὴν ὑπαίθρου, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνευρεθῶν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ μας κέντρα. Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ πλεόν σημαντικὰ πλεονεκτήματα τῆς Πρωτεύουσας εἶναι τὸσον ἡ μεγάλη ποσότης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ποῦ διατίθεται διὰ τὴν βιομηχανίαν τῆς περιοχῆς τῆς, ὅσον καὶ ἡ εὐθὴν τιμὴ τοῦ βιομηχανικοῦ ρεύματος, ἐν συγκρίσει μὲ ἐκείνην τῶν ἐπαρχιῶν.

Πράγματι, εἶναι γνωστὸν εἰς ὄλους ἐμελέτησαν τὸ πρόγραμμα ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας, ὅτι διὰ τὴν πραγματοποιήσιν του ἔχει προβλεφθῆ ἡ κατασκευὴ τριῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἐργοστασίων καὶ ἐνὸς θερμικοῦ, συνολικῆς συνάμεως 348.000 kw. Ἀναλυτικώτερα, προβλέπεται ἡ κατασκευὴ :

α) τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Ἀκρῶν	40.000 kw
β) » » Κρεμαστῶν	180.000 kw
γ) » » Λάδωνος	60.000 kw
δ) » θερμικοῦ	68.000 kw
Σύνολον	348.000 kw

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 348.000 kw, μόνον τὰ 151.000 kw ὑπολογίζεται νὰ ἀπορροφηθῶν ἀπὸ τοὺς ὑποσταθμοὺς διανομῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ποῦ θὰ ἐγκατασταθῶν κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς τῶν ἀγωγῶν διανομῆς, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα 197.000 kw ἔχουν προοριθῆ διὰ τὰς βιομηχανικὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς Πρωτεύουσας. Ἐν τούτοις ὅμως καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτός, ποῦ εἶναι δυσανάλογος ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐπαρχίας, αὐξάνεται εἰς τὴν πραγματικὴν τιμὴν καὶ τοῦτο διότι αἱ ἐπαρχιακὰ βιομηχανία, συνέπειαν τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐγράψαμεν ἀνωτέρω, θὰ εὐρεθῶν ἀνέτοιμοι ν' ἀπορροφήσουν, ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων ἐξηλεκτρισμοῦ, τὸ προοριζόμενον δι' αὐτὰς ποσὴν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας.

Θὰ δημηγορηθῆ, λοιπόν, μία δυσμενεστάτη κατάστασις διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν βιομηχανίαν, ποῦ θὰ ἐπιδεικνύσῃ σοβαρότατα τὴν σημερινὴν μειονεκτικὴν θέσιν τῆς ἐναντι τῆς ἀθηναϊκῆς βιομηχανίας, θὰ ἐπιτείνῃ τὸν μαρσασμὸν τῆς καὶ θὰ ἐπιταχύνῃ τὸν τελικὸν ἀφαισισμόν τῆς, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῆστατα θὰ πρέπει νὰ ἀφαισμένται, ὡς τραγικὴ συνέπειαν μιᾶς σκληροτραχήλου καὶ κακοτρόπου ἀντιεπαρχιακῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους.

Καὶ ἐνῶ σημειοῦται ἡ ἀπαράδεκτος αὐτὴ ἄνισος μεταχειρίσις ἐναντι τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανικῆς προσπάθειας, ἔρχεται καὶ ἕνας ἄλλος παράγων νὰ ἐπιδεικνύσῃ τὴν ἀνισότητά αὐτὴν καὶ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν δυσμενῆ αἵτια τῆς σημερινῆς καθοδικομένης τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαρχίας. Πρόκειται περὶ τῆς φορολογικῆς ἀνομοιογενείας μεταξὺ Κέντρου καὶ Ἐπαρχιῶν καὶ δι' εἰς τὸν τομέα τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ποῦ διατίθεται

πρός βιομηχανική χρήση. Και η άνομοιογένεια αυτή είναι τόσο αισθητή, ώστε να επηρεάζει βαθύτατα την παραγωγική προσπάθειαν της επαρχιακής βιομηχανίας.

Τελευταίως, δυνάμει του Α.Ν. 1524/29-10-50, κατηργήθη από της 1ης Ιανουαρίου 1951, ο δυνάμει του Ν. Γ.Φ.Λ.Ζ/1910 επιβαλλόμενος φόρος του δημοσίου εκ 15 % επί της καταναλώσεως της ηλεκτρικής ενέργειας. Κατόπιν της καταργήσεως αυτής, αναβίβη ο φόρος κύκλου εργασιών, ο επιβαλλόμενος, δυνάμει του Α.Ν. 660/1937, επί των ακαθάρτων εσόδων των ηλεκτροβιομηχανιών, δοθέντος ότι του φόρου κύκλου εργασιών, εξηροῦντο αὐτελευταία, επί της καταναλώσεως του ηλεκτρικού ρεύματος των οποίων επεβάλλετο ο φόρος του Ν. Γ.Φ.Λ.Ζ/1910.

Ἐξ ἄλλου ὅμως, δυνάμει της μεταξύ Δημοσίου καὶ Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ὕφισταμένης συμβάσεως, ἐξαιρεῖται ἀπὸ παντὸς φόρου ἡ παρ' αὐτῆς παραγομένη ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια, ποὺ προορίζεται διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἔλκειν, ἐνῶ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου ἐνεργείας τῆς ἰδίας ἑταιρείας ἐπιβάλλεται φόρος ἐκ 5 % μόνον. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἀνωτέρω Α.Ν. 1524/50 ἀνανεώνει, μὲν εἰδικῶν διατάξιν, τὴν φορολογικὴν αὐτὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Πάουερ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ παρ' ὅλας τὰς διαμετριάς καὶ τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὸ Κράτος, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ μόνιμον κατὰστασιν ὁ φορολογικὸς διαφορισμὸς Πρωτεύουσας καὶ Ἐπαρχίας, ὑπὲρ τῆς πρώτης φυσικὰ, πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν βιομηχανικῶν καὶ γενικωτέρων τῶν οικονομικῶν συμφερόντων τῆς τελευταίας. Ὁ κατωτέρω πίναξ ἐμφανίζει παραστατικώτατα τὸν διαφορισμὸν αὐτὸν :

Ἡλεκτρικὸν ρεῦμα	Πρωτεύουσα	Ἐπαρχία	Διαφορὰ
Φωτισμοῦ	5 %	6 %	+ 1
Βιομηχανίας—Ἐλεξέως	—	6 %	+ 6

Ἀπὸ τὰ ποσοστὰ τοῦ πίνακος αὐτοῦ φαίνεται κατὰ ποῖον τρόπον ἀδικεῖται ἡ ἐπαρχία ἔναντι τοῦ Κέντρου καὶ μάλιστα αὐτὴν καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ βιομηχανικὴ προσπάθεια.

Ὑπάρχει ὅμως, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, καὶ μίᾳ ἄλλῃ ὀφει τῶν θέματος, ἀρκετὰ σημαντικῆ, ποὺ θὰ πρέπει νὰ προσεχθῇ ἰδιαίτερος ἀπὸ τὸ Κράτος. Πρόκειται περὶ τοῦ περιορισμοῦ, διὰ λόγους οικονομικῶν, τῶν ἀγωγῶν διανομῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ὠρισμένων ἐπαρχιακῶν περιφερειῶν, καὶ δὴ περιφερειῶν, ποὺ ἔχουν ἀναπτύξῃ σπουδαίαν βιομηχανικὴν δραστηριότητα καὶ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἀξιόλογα ἀποτελέσματα καὶ ἰδιαίτερον συμβολὴν εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι διὰ τὴν Πελοπόννησον προεβλέποντο δύο κύριοι ἀγωγοὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τοῦ ἐργοστασίου Λάδωνος. Ἐνας διὰ Τριπόλεως—Ἄργους—Κορίνθου καὶ ἄλλος δι' Ἀμαλιάδος—Πατρῶν—Αἰγίου—Κορίνθου. Ἐνῶ ὅμως ἀνεμένετο νὰ ἀρχίσουν τὰ ἔργα ἐγκαταστάσεως καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιοχὰς, ἤδη μελετᾶται ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου ἀγωγοῦ καὶ ἡ ἀναβολὴ τῆς κατασκευῆς τοῦ δευτέρου.

Φυσικὰ ἡ μεταβολὴ αὐτῆ τῶν σχεδίων ἐπέφερον ἀναστάσεις, ἰδιαίτερος μεταξὺ τῶν παραγωγικῶν κύκλων τῆς Δυτικῆς Πελοποννήσου, οἵπου ἔχει ἀναπτύχῃ ἀναμφισβήτητος καὶ ἡ σημαντικώτερα βιομηχανικὴ προσπάθεια μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων ἐπαρχιακῶν κέντρων τῆς ἐκείνων τοῦ Ἰσθμοῦ περιοχῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἀφήσομεν νὰ ὀμιλήσουν ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ πρέπει νὰ θεωροῦνται καὶ οἱ μόνον ἀρμόδιοι νὰ ἐκφράσουν ὑπευθύνων γνώμην ἐπὶ τῷ θέματι. Καὶ αὐτοὶ ἀναμφισβήτως εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἡγοῦνται σήμερον τὸν παραγωγικὸν κόσμον καὶ ἰδιαιτέρως ἐκεῖνοι, εἰς τὸν μόνον τὸν ὅποιον ἀφελεται ἡ

παραγωγικὴ καὶ τεχνικὴ ἀνάρθωσις τῆς χώρας, μετὰ τὴν θέλλαν τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς.

Εἰς ὑπομνήματα, ποὺ ὑπεβλήθησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ μέρους τῶσδε τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν, ὄσον καὶ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν Πατρῶν, τονίζεται ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀγωγοῦ Ἀμαλιάδος—Πατρῶν—Αἰγίου—Κορίνθου, «θὰ σημάνην ὄχι μόνον τὴν ἀνάσσειν πάσης οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς τῆς Βορειοδυτικῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀριστικὸν ἀφανισμὸν τῆς ὑφισταμένης σήμερον ἀξιολογώτατης βιομηχανίας τῆς».

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρμοδίων αὐτῶν παραγόντων, ἡ ὅποια εἶναι καὶ ἡ ὀρθότερα, θὰ πρέπει ἐν προκειμένῳ νὰ ἐξετασθῇ: α) Εἰς ποῖαν περιφέρειαν ἐκ τῶν δύο ἀναφερομένων, ὑπάρχει σήμερον περισσότερον ἀνεπτυγμένη βιομηχανία, β) Ποία περιφέρεια παρέχει τὰ μεγαλύτερα ἐχέγγυα ἐκβιομηχανίσεως, γ) Ποία περιφέρεια, ποὺ θὰ στερηθῇ τοῦ εὐεργητήματος τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀγωγοῦ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, θὰ παρουσιάσῃ μελλοντικῶς τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν ἀνέργων, δ) Ποία περιφέρεια ἔχει σήμερον περισσότερους ἀνέργους καὶ ε) εἰς ποῖαν περιφέρειαν ἡ βιομηχανία κατέχει προέχουσαν θέσιν εἰς τὴν οικονομικὴν ζωὴν.

Ἐξ ἄλλου ὅμως, ἀπὸ γενομένους ὑπολογισμοῦς, διαπιστῶνται ὅτι, μὲ τὴν προτίμησιν τοῦ ἀγωγοῦ Τριπόλεως—Ἄργους—Κορίνθου, πραγματοποιεῖται μίᾳ οικονομία ἐξ 1.438.000 δολλαρίων μόνον, ποὺ δὲν ἀντισταθμίζει τὴν τεραστίαν διαφοράν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ποὺ θὰ προκύψῃ, ἐφ' ὅσον προτιμηθῇ ἡ ὁδὸς Ἀμαλιάδος—Πατρῶν—Αἰγίου—Κορίνθου. Πράγματι, ἀπὸ τὸν κατωτέρω πίνακα διαφαίνεται ἡ ἐσφαλμένη ὁδὸς ποὺ προτιμᾶται ν' ἀκολουθήσουν οἱ ἀρμόδιοι, προκειμένου νὰ κάμουν μίαν οικονομίαν, ποὺ ἐν προκειμένῳ ἡμπορεῖ χαρακτηριστικῶτα νὰ θεωρηθῇ «ἀρνητικῆς».

Γ ρ α μ μ ῆ	Γ ρ α μ μ ῆ
Τριπόλεως—Ἄργους—Κορίνθου	Ἀμαλιάδος—Πατρῶν—Κορίνθου
Μῆκος γραμ. χιλ. 158	Μῆκος γραμ. χιλ. 247
Δαπάνη γραμ. \$ 1.670.000	Δαπάνη γραμ. \$ 2.618.000
» ὑποσταθμῶν \$ 261.000	» ὑποσταθμῶν \$ 751.000
Σύνολον \$ 1.931.000	Σύνολον \$ 3.369.000
Ὑφισταμένη κατανάλωσις KW 1.500	Ὑφισταμένη κατανάλωσις KW 9.000
Προβλεπόμενη κατανάλωσις KW 6.000	Προβλεπόμενη κατανάλωσις KW 18.000

Ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμοῦς προκύπτει ὅτι, ἐνῶ ἡ γραμμὴ Λάδωνος—Ἀμαλιάδος—Πατρῶν—Αἰγίου—Κορίνθου διαφέρει τῆς γραμμῆς Λάδωνος—Τριπόλεως—Ναυπλίου—Κορίνθου εἰς μῆκος ἀγωγῶν, κατὰ 89 χιλιόμετρα ἐπὶ πλεόν καὶ εἰς δαπάνην κατασκευῆς κατὰ 1.438.000 δολλάρια ἐπὶ πλεόν, δηλαδή, ἐνῶ εἰς μῆκος καὶ δαπάνην ἡ πρώτη γραμμὴ δὲν φθάνει τὸ διπλάσιον τῆς δευτέρας, ἐν τούτοις ἀπὸ ἀπόψεως προβλεπόμενης καταναλωτικῆς δυναμικότητος εἶναι τριπλάσια, ἂν καὶ ὑπάρχουν βέβαια στοιχεῖα, μὲ τὰ ὅποια ἀποδεικνύεται ὅτι, ὁ ὑπολογισμὸς αὐτός, ποὺ γίνεν ἀπὸ τὴν Embasco, εἶναι ἐξωγακωμένος ὡς πρὸς τὴν γραμμὴν Λάδωνος—Τριπόλεως—Ἄργους—Κορίνθου.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐξάγονται τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα:

Πρῶτον, τὸ Κράτος ἔχει ἐπιτακτικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσέξῃ ἰδιαίτερος τὴν Ἐπαρχίαν καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν μέχρι σήμερον ἐπιδεικνυομένην ἀστοργατέην ἔναντι αὐτῆς τακτικῆν.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 30, στήλη 2α)

Ο ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΛΑΔΩΝΟΣ

(Συνέχεια από την σελίδα 18)

Δεύτερον, εἰς τὸ θέμα τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ ὀφείλει τὸ Κράτος νὰ ἐπιδείξῃ μεγαλυτέραν προσοχὴν μὴπως, ἀπὸ ἀσυγχώρητον ἐπιπολαιότητα τῶν ὀργάνων του, τῶν ἐντεταλμένων εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, προκύψουν ζημίαι, ποὺ θὰ εἶναι δύσκολον, ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ ἐπανορθωθοῦν ἀργότερον.

Τρίτον, ὁ φορολογικὸς διαφορισμὸς γενικώτερον, ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς εἰς τὸ θέμα τῆς παραγομένης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, μεταξὺ Ἐπαρχίας καὶ Κέντρου, θὰ πρέπει νὰ παύσῃ, εἰς βάρος τῆς πρώτης, ἐὰν θέλωμεν νὰ σταματήσῃ ἡ ἐπικίνδυνος καὶ προοδευτικὴ κάθοδος καὶ συγκέντρωσις τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης.

Καὶ τέλος, οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ θὰ πρέπει νὰ μελετήσουν προσεκτικώτερα τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀγωγοῦ διανομῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τοῦ Λάδωνος, διὰ νὰ ἀποσοβηθῇ μίᾳ μελλοντικῇ ἀπονέκρωσις τῆς πελοποννησιακῆς βιομηχανίας, πρὸς ἀφάνταστον ζημίαν τῆς γενικωτέρας προσπάθειας διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῶν οἰκονομικῶν μας στοιχείων καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς χώρας εἰς περίοδον ὀμαλοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου.

Φ. Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ